

Čj. UOOU-09913/18-14

ROZHODNUTÍ

Předsedkyně Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, a podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodla dne 24. ledna 2019 podle § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb. takto:

Rozklad XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, proti usnesení Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-09913/18-4 ze dne 14. listopadu 2018, se zamítá a napadené usnesení se potvrzuje.

Odůvodnění

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen "Úřad") vydal dne 26. října 2018 ve správním řízení vedeném s XXXXX ve věci uložení opatření k nápravě příkaz čj. UOOU-09728/18-2. Tímto příkazem Úřad uložil XXXXX povinnosti směřující k zajištění souladu zpracování osobních údajů, které provádí prostřednictvím webových stránek https://XXXXX s požadavky nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016. V důsledku podaného odporu a následně i rozkladu Úřad v řízení s XXXXXX pokračuje (pod sp. zn. UOOU-09728/18).

Dne 5. listopadu 2018 obdržel Úřad podání XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, který se prohlásil za účastníka výše připomenutého řízení sp. zn. UOOU-09728/18 vedeného s XXXXX. V návaznosti na to vydal Úřad usnesení čj. UOOU-09913/18-4 ze dne 14. listopadu 2018 (dále jen "usnesení"), ve kterém však XXXXX postavení účastníka řízení nebylo přiznáno, jelikož nebylo shledáno splnění žádné z podmínek účastenství dle § 27 a 28 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

Proti usnesení XXXXX podal řádný rozklad. V něm především uvedl, že usnesení bylo vydáno vyloučenou osobou, tedy XXXXX, inspektorkou Úřadu Je tedy nepřezkoumatelné a právně nesprávné, a proto žádá, aby bylo zrušeno nebo bylo rozhodnuto, že XXXXX je účastníkem řízení. Zároveň se označil za aktivistu bojujícího za práva tělesně postižených, k čemuž potřebuje mít přístup k necenzurovaným informacím o soudních řízeních. Také vyvíjí systém umělé inteligence, který dokáže pracovat s rozsudky v inteligentní formě, který ovšem nelze sestrojit bez úplných dat o soudních řízeních. Z tohoto důvodu se považuje za osobu, která

může být přímo dotčena ve svých právech nebo povinnostech a má tedy být účastníkem řízení ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu. Jelikož se primární řízení přímo dotýká třetích osob, měl by být ustaven jejich zástupce a v této souvislosti se XXXXX odvolal na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva. Co se týká podjatosti XXXXX, tato byla vypořádána již v prosinci 2018.

Nutno doplnit, že XXXXX v návaznosti na vydání usnesení zvláštním přípisem požádal Úřad o přijetí předběžného opatření podle § 61 správního řádu, jímž by mělo být až do vyřešení rozkladu proti usnesení zakázáno vydat opatření, které by trvale omezilo fungování serveru XXXXX. Vzhledem k tomu, že na toto podání nebylo reagováno, obrátil se XXXXX na předsedkyni Úřadu s žádostí na vyřešení uvedeného požadavku podle § 80 odst. 3 správního řádu.

Odvolací orgán přezkoumal napadené usnesení v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházel jeho vydání, a především se zabýval argumentací XXXXX.

V této souvislosti považuje za nezbytné nejprve připomenout, že v tomto případě se jedná o situaci upravenou ustanovením § 28 odst. 1 správního řádu, jelikož se XXXXX sám prohlásil za účastníka řízení. Zároveň odvolací orgán vyloučil, aby bylo XXXXX přiznáno postavení účastníka řízení podle § 27 odst. 1 nebo 3 správního řádu. Jedinou možnost by proto skýtalo ustanovení § 27 odst. 2 správního řádu, které za účastníka řízení považuje "další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech". Je tudíž nutno konstatovat, že XXXXX jistou míru dotčenosti doložil. Nicméně v tomto případě se nejedná o dotčenost přímou, která se pro přiznání statutu účastníka řízení jeví jako nezbytná. Za osobu, která může být ve svých právech přímo dotčena, totiž lze považovat pouze takovou, u které může vydáním rozhodnutí dojít ke změně jejího právního postavení ve srovnání s předchozím stavem. To ovšem pro tento případ nelze nijak dovodit, jelikož v řízení vedeném pod sp. zn. UOOU-09728/18 zjevně nelze XXXXX přímo ukládat žádné povinnosti, resp. přímo přiznat nějaká práva. Nelze sice vyloučit, že dojde k nepřímému nebo zprostředkovanému ovlivnění faktického výkonu jeho práv, to však není z hlediska podmínek zakotvených v ustanovení § 27 odst. 2 správního řádu dostatečné.

Argumentace XXXXX připomínanou judikaturou Evropského soudu pro lidská práva se pak opírá především o rozhodnutí ve věci č. 47848/08 – Centre for Legal Resources jménem Valentina Campaenea proti Rumunsku. Toto rozhodnutí ovšem zdůraznilo potřebu stanovit opatrovníka nebo jiného zástupce, který by chránil zájmy extrémně zranitelných osob a je pro tento případ neaplikovatelné. Totéž se týká i dalších XXXXX uváděných rozsudků Evropského soudu pro lidská práva, jelikož jejich skutkový i právní základ je výrazně odlišný od tohoto případu.

Řízení ve věci podjatosti XXXXX, a to z téhož důvodu, který uvedl XXXXX, již bylo ukončeno vydáním usnesení předsedkyně Úřadu čj. UOOU-10120/18-13 ze dne 17. prosince 2018 se závěrem, že XXXXX není vyloučena z provádění úkonů správního řízení vedeného pod sp. zn. UOOU-09728/18, přičemž s ohledem na ustanovení § 48 správního řádu nelze zahajovat další řízení.

Co se týká žádosti o vydání předběžného opatření ve smyslu § 61 správního řádu, odvolací orgán tuto žádost shledal nicotnou, neboť podle posledně připomenutého ustanovení lze z moci úřední nebo na žádost účastníka řízení přikázat účastníku řízení nebo jiné osobě, aby něco vykonali, něčeho se zdrželi nebo něco strpěli, anebo zajistit věc, je-li třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by bylo ohroženo provedení exekuce. Ze samotné dikce ustanovení § 61 správního řádu tedy je vyloučeno vydání předběžného opatření, kterým správní orgán sám sebe zaváže něčeho se zdržet, resp. něco činit. Předmětný požadavek tak a priori přesahuje rámec § 61 správního řádu. Nadto XXXXX v době podání předmětné žádosti (tj. po vydání usnesení ve věci jeho účastenství v řízení) nebyl v postavení účastníka řízení již ani z titulu případných pochybností ve smyslu § 28 odst. 1 správního řádu, tj. nebyl legitimován podat žádost o předběžné opatření.

Odvolací orgán tedy argumentaci XXXXX odmítl a neshledal žádný důvod, pro který by mu mělo být přiznáno postavení účastníka ve správním řízení vedeném s XXXXX ve věci uložení opatření k nápravě pod sp. zn. UOOU-09728/18. Zároveň po celkovém přezkoumání neshledal ani důvod způsobující nezákonnost usnesení. Vzhledem k výše uvedenému tudíž rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona

č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 24. ledna 2019

otisk úředního razítka

JUDr. Ivana Janů, v. r. předsedkyně